

Índex d'articles

Ho fem a l'escola
AMPA versus AFA

La Coordinadora ens explica
40 anys de Graó

Voleu explicar?
El punt

Fent salui
Els antibiòtics

Ho fem a l'escola: **AMPA versus AFA**

Llar d'Infants El Cargol **Terrassa**

A la reunió d'AMPA (Associació de pares i mares d'alumnes) es va decidir canviar la denominació i passar-se a dir **AFA (Associació de famílies d'alumnes)**.

El concepte de família ha anat evolucionant amb el temps i, rere d'aquesta evolució, ha canviat la societat.

Ha canviat la manera que tenim de viure en comú. I al capdavall ha canviat també la ciutat i l'escola, que és el marc on s'acullen i es troben totes les formes de família que avui coexisteixen. La pluralitat de famílies, que de cap manera no han esborrat la família tradicional, sinó que ens ha enriquit! Avui les persones es poden plantejar camins diferents per viure l'experiència fonamental de l'afecte i això ens fa ser més lliures.

Des de la Llar d'infants el Cargol apostem per aquest canvi de denominació. A l'escola convivim amb tipologies de famílies molt diferents i aquesta diferència ens fa enriquir-nos a tots: famílies, infants, l'equip educatiu i al mateix centre. Creiem que és important que totes les famílies que formen part del Cargol es sentin part de l'escola i quina millor manera que cuidar la utilització de la paraula o de conceptes que tenim "molt arrelats" i que a vegades necessiten fer una petita reflexió per poder fer un canvi de mentalitat i de visió.

Aquesta denominació, molts no trobareu la diferència, però si ho analitzem bé veureu que moltes vegades utilitzem termes sense reflexionar quina connotació té la seva utilització o si tothom que és partícip es sent reflectit d'igual manera. Poder fer aquesta reflexió és important per poder arribar a una convivència on hi hagi les mateixes oportunitats per tothom i on hi hagi una igualtat plena. Gràcies a les famílies i les seves experiències i vivències, l'escola ha tingut l'oportunitat d'anar reflexionant sobre aquest tema i és per això que actualment apostem per una cura en el llenguatge on tothom es pugui sentir inclòs a la nostra comunitat d'aprenentatge.

Fa molts anys als centres escolars l'agrupament de famílies es denominava **APA (associació de pares d'alumnes)** aquest terme només associava a la figura masculina de la família com a membre relacionada amb l'educació dels fills/es i exclouia altres figures de la criança dels fills/es. Amb el temps es va veure que aquest terme era poc inclusiu i es va proposar fer un canvi de denominació i passar-se a dir **AMPA (associació de mares i pares d'alumnes)** amb aquest canvi ja es va aconseguir incloure la figura femenina en l'educació dels fills/es en la participació de la criança dins l'escola. Durant molts anys s'ha seguit utilitzant aquest terme, però actualment se segueix veient limitacions, ja que el concepte de família va canviant i actualment trobem moltes tipologies de famílies que de ben segur que emprant aquesta terminologia no es sentiran definides. És per això que neix un nou terme, **AFA (associació de famílies d'alumnes)** el qual uneix a l'escola totes les diverses tipologies de famílies que conviuen dia a dia amb nosaltres, fent que hi hagi una igualtat d'oportunitats i evitant que la diversitat creï exclusió en determinades famílies.

La Coordinadora ens explica **GRAÓ, 40 ANYS AMB L'EDUCACIÓ**

El 12 de març la Coordinadora ho va celebrar, juntament amb la comunitat educativa de Catalunya i 10 ponents que van presentar 10 reptes de futur per a l'educació.

Es van esposar idees molt interessants i n'escric algunes:

Francesco Tonucci, pedagog, planteja que l'educació és cosa de tots i el màxim objectiu ajudar l'infant a descobrir el seu "juguet preferit", reconeixent el que sap fer millor per descobrir el que li manca i arribar així a ser un adult satisfet.

David Bueno, investigador genètic, ens convida a plantejar-nos com aprenem, què ens motiva i quin paper té l'emoció, per tal de millorar l'aprenentatge des de la neurociència.

Anna Manso, escriptora, defensa el diàleg amb l'escola a partir de la pròpia imperfecció, sempre amb una relació distesa i de comprensió mútua.

Coincidixen en afirmar que l'escola ha de promoure una educació compromesa amb el món, repensant-ne les finalitats.

Aquí queden aquestes idees i conceptes per tal que tothom hi reflexioni i comenci a caminar amb pas ferm.

Podeu veure totes les exposicions a: Celebrant 40 anys amb l'educació. Editorial Graó on twitter.

Voleu explicar?

El punt

EL PUNT

AUTOR: PETER H. REYNOLDS

IL·LUSTRACIÓ: PETER H. REYNOLDS

EDITORIAL: SERRES

CPPUBLICACIÓ: 2005

És una preciosa faula sobre l'esperit creatiu que tenim tots al nostre interior.

Un conte molt útil per treballar l'autoestima i la creativitat.

Fem salut

Els antibiòtics

Com ja sabeu, el nostre cos és realment meravellós. És una màquina perfecte que treballa constantment per oxigenar la sang, digerir aliments, rebre informacions i processar ordres, entre d'altres funcions. Una d'elles, també imprescindible, és protegir-nos dels gèrmens que ens envaeixen i ens fan caure malalts. N'hi ha principalment 4 tipus: virus, bacteris, paràsits i fongs, però els més importants a diferenciar són els dos primers. Tots dos tipus de gèrmens poden causar malalties amb símptomes similars però tenen trets generals que els diferencien.

Els bacteris són microorganismes vius i independents que poden viure al nostre cos però també fora d'ell. La majoria són beneficiosos pel nostre organisme i tenen efectes positius, com la de protegir-nos la pell o participar en la digestió. Alguns, però, són nocius en major o menor grau. Entren en contacte, ens envaeixen, es multipliquen i llavors produeixen la malaltia. Els antibiòtics són eficaços contra els bacteris perquè actuen sobre la membrana bacteriana o els processos interns de la pròpia bactèria fins que les destrueixen i/o impedeixen que es reproduïxin.

En canvi, els virus no poden existir de manera independent, és a dir, fora del cos. Són partícules que contenen material genètic embolcallat en una coberta proteica, i només poden créixer i reproduir-se després d'haver envaït cèl·lules vives. En aquest cas, els antibiòtics no són capaços de combatre'ls perquè no disposen de membrana ni tenen funcionament intern propi.

Per què és perjudicial abusar dels antibiòtics?

El mal ús dels antibiòtics ha donat lloc al desenvolupament de bacteris multi resistents, és a dir, bacteris que ja no responen als antibiòtics. Prendre antibiòtics per refredats o altres malalties d'origen viral no només no cura el refredat sinó que facilita el desenvolupament d'aquests bacteris resistents.

Els bacteris intenten esmunyir-se dels antibiòtics creant mecanismes per fer-se més forts i resistents, de tal manera que els antibiòtics deixen de ser útils. Això es coneix com "resistència bacteriana" o "resistència als antibiòtics".

Alguns bacteris s'han torna resistents fins i tot als antibiòtics més potents que existeixen en l'actualitat. Ha arribat a un punt que el ritme al que apareixen bacteris resistents ja està superant el ritme de creació d'antibiòtics potents. És un dels problemes de salut pública més preocupants de tot el món, 700.000 persones moren cada any al món com a conseqüència d'infeccions per microbis resistents als antibiòtics. A aquest ritme el 2050 hi haurà més morts per súper bacteris que per càncer.

L'abús dels antibiòtics pot portar efectes secundaris com el mal de panxa o la diarrees i en alguns casos, aquest desequilibri de la flora intestinal, fa que bacteris nocius com el Clostridium creixin excessivament i donin lloc a infeccions greus. Per exemple, als Estats Units, 250.000 persones a l'any presenten infeccions per aquest perillós bacteri i 14.000 d'aquestes, moren.

Aleshores, què hem de fer quan els infants estan malalts?

Només prendre antibiòtics per tractar infeccions bacterianes.

Deixar que les infeccions lleus segueixin el seu curs. Com més antibiòtics prenem, és més probable l'aparició de resistències.

Deixem que el pediatre decideixi si precisa antibiòtics o no. Si els símptomes empitjoren, tornem a consultar al pediatre.

No tots els antibiòtics són iguals ni serveixen per a tot tipus d'infeccions, és a dir, l'antibiòtic que es dona per una infecció d'orina potser no serveix per a tractar una pneumònia. De vegades, es prenen mostres de la ferida, sang, orina o altres focus per intentar determinar quin bacteri i estudiar quin antibiòtic és el que el combat millor.

Si es prescriu un antibiòtic, s'ha de donar la dosi, d'interval i el temps prescrits. Hi ha bacteris que requereixen dosis més altes o més temps d'un antibiòtic que es fa servir per altres bacteris que són sensibles a tractaments més lleus.

Si s'oblida una dosi, cal donar-la tan aviat com sigui possible. Els intervals entre dosis estan estudiats perquè els bacteris no tinguin cap possibilitat de sobreviure.

Donar un antibiòtic menys temps del prescrit pot fer que el bacteri responsab es faci més fort i resistent. Donar-lo més temps tampoc ajuda, i a més pot empitjorar els efectes secundaris.

Els antibiòtics no tenen efecte immediat, habitualment triguen 24-48 hores en fer efecte, i per tant, pot ser caldrà seguir tractant la febre o el dolor amb els medicaments per a aquest fi.

Susana Vila
Infermera pediàtrica